

شاعری که حافظ از وی به عنوان پیرطریقت نام برد

نیمه شعبان سالروز وفات غزل سرای نامی ایران شیخ رکن‌الدین ابن حسین مشهور به اوحدی مراغه‌ای است، شاعری که حافظ در اشعار خود از وی به عنوان پیر طریقت یاد می‌کند.

نیمه شعبان سالروز وفات غزل سرای نامی ایران شیخ رکن‌الدین ابن حسین مشهور به اوحدی مراغه‌ای است، شاعری که حافظ در اشعار خود از وی به عنوان پیر طریقت یاد می‌کند. اوج‌الدین مراغه‌ای رمضان 673 هجری قمری در مراغه ولادت یافت، تحصیلات ابتدایی را در زادگاهش سپری و برای درک مشایخ و عارفان زمان خود به کرمان و اصفهان سفر کرد. وی ابتدا صافی تخلص می‌کرده، سپس به خاطر ارادت و احترامی که برای اوحدی کرمانی داشت تخلص اوحدی را برای خود انتخاب کرد. اوحدی در غزلیات خود از مولانا و سعدی الهام گرفته و در شاعران پس از خود از جمله حافظ و سعدی بیشترین تأثیرگذاری را داشته، به‌طوری که حافظ در اشعار خود از وی به عنوان پیر طریقت یاد می‌کند. از این شاعر بلند آوازه سه اثر شامل، مثنوی جام‌جم، دیوان اشعار و ده‌نامه در 13 هزار و 600 بیت به یادگار مانده است. ده‌نامه یا منطق العشاق 600 بیت دارد و موضوع آن نامه‌های عاشقانه‌ای است که دو دل‌داده برای یکدیگر نوشته‌اند و شیوایی آن در بین ده‌نامه‌های فارسی بارز و ممتاز است. دیوان قصاید و رباعیات و غزلیات شامل 8 هزار بیت است. موضوع قصاید، پند و اندرز و مسائل عرفانی و اخلاقی است. غزل‌ها و رباعیات و ترجیع بندهای عمیق و فصیحی دارد و بسیار دلنشین و رسا و روان سروده شده‌اند. مثنوی جام‌جم این منظومه به لحاظ پرداختن به مسائل اجتماعی زمان و توضیح حقایق عرفانی از اهمیت خاصی برخوردار است. اوحدی در این منظومه که بر وزن حدیقه سنایی سروده شده است، علاوه بر توجه به مفاهیم و موضوعات عرفانی، با حساسیتی که نسبت به اوضاع اجتماعی دارد با بیانی ساده، کمبودها و نیازها را بیان کرده است. سرانجام اوحدی نیمه شعبان 738 هجری در مراغه دیده از جهان فرو بست و در زادگاهش آرام گرفت.